

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان هیجان مدار به شیوه گروهی بر بخشودگی بین فردی و امید در زنان مطلقه

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان درمانی، دوره 8، شماره 29 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

ابراهیم نامنی - استادیار مشاوره، گروه علوم تربیتی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران.

محمد محمدی پور - گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد قوچان، قوچان، ایران

جعفر نوری - دانشجوی دکتری مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی مشهد. مشهد. ایران

خلاصه مقاله:

در این پژوهش، اثربخشی درمان هیجان مدار به شیوه گروهی بر بخشودگی بین فردی و امید در زنان مطلقه مورد بررسی قرار گرفت. روش پژوهش حاضر، به صورت نیمه تجربی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل نابرابر می باشد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه زنان مطلقه زیر 40 سال مراجعه کننده به مراکز مشاوره ای منطقه 2 شهر مشهد در خرداد 1394 می باشد. روش نمونه گیری به صورت نمونه گیری هدفمند و داوطلبانه بوده است که در ابتدا از بین زنان مطلقه مراجعه کننده به مراکز مشاوره منطقه 2 شهر مشهد 30 زنان مطلقه انتخاب و سپس به صورت تصادفی به 2 گروه آزمایش (15 نفر) و گروه کنترل (15 نفر) گمارش شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه بخشودگی بین فردی (1389) (و پرسشنامه امید اشنایدر (2000) بود. از هر دو گروه پیش آزمون به عمل آمد و سپس درمان هیجانمدار به شیوه گروهی طی 10 جلسه 90 دقیقه‌ای و به صورت هفتگی برای گروه آزمایش اجرا شد. پس از اتمام جلسات، از هر دو گروه آزمایش و کنترل پس آزمون گرفته شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش تحلیل کواریانس تک متغیرها استفاده شد. براساس نتایج حاصل از تحلیل واریانس تک متغیره بین میانگین نمرات پس‌آزمون گروه آزمایش و گروه کنترل تفاوت معناداری وجود داشت. بدین صورت که درمان هیجانمدار به شیوه گروهی بر بخشودگی بین فردی و امید در زنان مطلقه اثر گذار بود. (0,001)

کلمات کلیدی:

درمان گروهی هیجانمدار، بخشودگی بین فردی، امید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/681587>

